

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 121.

Tredie Session.

41de Møde.

Fredagen den 12te December.

(Forts.)

J. Knudsen: Den ærede Ordfører bemærkede i dette Dieblif, at man ikke skulde tage saameget Hensyn til de Ansøgninger, der kom bagefter; jeg skal tillade mig at fremsøre nogle Oplysninger med Hensyn til en Ansøgning, der ikke er kommen bagefter. Jeg har for en Tid siden modtaget et Brev fra en Handelsbetjent ved Navn Rudolph Sietam i Nykjøbing paa Morsø, hvori han tilkjendegiver mig, at han har indgivet en underdanigst Ansøgning til Ministeriet om at erholde Indfødsret, og han bad mig i saa Henseende om at meddele ham, hvorledes denne Sag stod. Jeg undersøgte som Følge deraf det Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse, som af Regjeringen er forelagt Rigsdagen, men jeg fandt ham ikke opført derpaa; jeg henvendte mig desaaarsag privatim til den høiagtede Indenrigsminister for at erfare Aarsagen dertil, og han erklærede, at bemeldte Person ikke var opført af den Grund, at Ansøgningen ikke var tilfredsstillende anbefalet af Communalbestyrelsen i Nykjøbing. For nøiere at eftersee det, erholdt jeg af et Medlem af Comiteen bemeldte Ansøgning tilligemed Bilag udleveret, og erfarede jeg deraf, at den Erklæring, hvormed Communalbestyrelsen har ledsaget Ansøgningen, blandt Andet ogsaa indeholder, at Aarsagen, hvorfor den Paagældende ansøger om Indfødsret, for en Deel ogsaa er denne, at han agter at erhverve Borgerskab som Kjøbmand i Nykjøbing; men da der er et tilstrækkeligt Antal af Handlende deri Byen, saa har Communalbestyrelsen troet, at der ogsaa dertil burde tages Hensyn, og saaledes ogsaa af den Grund fraaende, at den ansøgte Indfødsret bevilges

(Ratter.) Jeg huffer ikke nok Ordene; men Meningen var idetmindste den samme. Det forekommer mig, at disse Grunde ere temmelig løse; thi Borgerkab vil jo kunne meddeles, uanset om den Paagældende har Indfødsret eller ikke har Indfødsret, og at tage Hensyn til, at der i en By er et tilstrækkeligt Antal Kjøbmænd, det troer jeg aldrig bør kunne være noget Motiv til at nægte Indfødsret. Jeg maa dog forøvrigt ikke forbigaae at bemærke, at de andre Grunde, som Communalbestyrelsen har anført, ere af en større Vægt, og maaskee tilstrækkelige; men jeg skulde dog henstille til det ærede Udvalg, om det ikke maatte finde sig foranlediget til ved næste Behandling at fremkomme med et Endringsforslag, hvorved den Paagældende blev indstillet til Indfødsrets Meddelelse.

Formanden: Det vil naturligviis staae den ærede Rigsdagsmand frit for, selv at foranledige et saadant Endringsforslags Indgivelse, og det vil da kunne finde sin Afgjørelse; men for Diebliffet er der jo ikke Tale om den af den ærede Rigsdagsmand nævnte Person. Jeg skal iøvrigt gjøre opmærksom paa, at foruden det nu foreliggende Lovforslag er der af Regjeringen indbragt et andet i samme Retning.

Krieger: Dersom den ærede Ordfører i sit indledende Foredrag idag havde berørt det Spørgsmaal, som jeg tidligere har bragt paa Bane, med den samme diplomatiske Forsigtighed, hvormed han har berørt det i Betænkningen, skulde jeg have ladet det falde; men nu vil jeg dog tillade mig at spørge, om det forholder sig rigtigt, hvad han sagde, at et æret Medlem af Udvalget vil paatage sig at bevise, at det er afgjort, at de her omhandlede Personer ikke have Indfødsret. Hvis det ærede Medlem virkelig vil det, troer jeg dog, at Sagen